

Heinrich Schuckmann

**Programma QUo Sanctorum Angelorum Custodiam, ministerium & consortium,
Ad Dei gratiam referendum. Omnibus Academiae Civibus sedulo commendat
Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman, Iuris Doctor &
Professor. P.P. Rostochii, ipso die Michaelis, Anno 1654. Sub Sigillo Rectoratus**

Rostochii: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734839723>

Druck Freier Zugang

Ru Progr 1654

1) Quistorp, Joh.

2) " "

3) Schückmann, Heinr

4) " "

5) Lenzke, Herm.

PROGRAMMA

qvo

SANCTORUM
ANGELORUM

Custodiam, ministerium &
confortium,

Ad Dei gratiam referendum.

Omnibus Academiae Civibus sedulo commendat

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICUS SCHUCKMAN,
Juris Doctor & Professor.

P.P. Rostochij, ipso die Michaelis, Anno 1654.

Sub Sigillo Rectoratus.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Academ. Typogr.

SAINTORUM
ANGLONUM

Collegium in universitate

Anglorum

in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum

in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Anglorum in universitate

Edè celebrant MI-
CHAELIS festum ij, qui
& DEO gratias agunt de
custodiâ Angelorum san-
ctorum, Ecclesiæ datâ,
& detestantur toto pecto-
re opera Diaboli, pugna-
turi in eum velut hostem
implacabilem, duce Christo indefinenter.
Neq; verò consistere alterum sinè altero potest,
nec adeò autorem præsidii sacri Angelici quis-
quam glorificabit ut fas est, qui nuncium non
miserit ante potestati tenebrarum, eiquè bel-
lum continuum & quod non nisi victoriâ atq;
triumpho glorioso æternum duraturo terminetur,
de animi sententiâ indixerit. Contraria
sunt & *ισούσια* prorsus superiorum & inferiorum
Spirituum, bonorum & malorum studia ac o-
pera, proindeq; ab *illis* custodiam aut ministe-
rium ad DEI bonitatem ceu originem suam re-
ferendum, frustra sibi pollicentur, qui *horum*
damnabili consortio, quod vitiis facile conflatur,
& DEI solius gratiâ potentiâq; dissipatur,

A 2

non

non abdicaverint seipſos maturè ſerioq; Mali ſpiritus, ex quo apoſtatae facti in tartarum detrufi ſunt, odio æſtuantes invidiâq; infatiabili, nihil non moliuntur eorum, quæ DEI gloriæ derogent & ſaluti hominum officiant. Boni ex adverſo tum ad laudem DEI, tum pro illorum emolumento qui curæ DEO ſunt, & ipſi agunt quicquid agunt, & aliis eadem vel ſimilia eodem fine acturis nunquam deſunt. Mali DEUM criminantur, intenti in id ut dubiam hominibus aut inanem reddant ejus veritatem, juſtitiâ, bonitatem, ipſi nempe mendaciſſimi, injuſtiſſimi, nequiſſimi. Boni ſanctitatem DEI, cui repugnat quicquid vitioſum eſt, ſubmiſſè venerantur & altâ voce prædicant. Illi in omnis generis crimina homines illiciunt, illicitosq; coram DEO accuſant & damnationis reos agunt. His quemadmodum lapſus hominum triſtitiâ, ſic lapſorum reſipiſcentiâ gaudium creat. In proſperis impellunt nos ad elationem, qui ipſimet pœnas ſuperbiæ, quas olim meruerunt efferentes, ſe contra DEUM, & thronum affectantes æqualem illi quem filius DEI unigenitus tenet, ſine fine daturi ſunt: In adverſis verò ad deſperationem adigunt territos irâ DEI, vel adigere omnibus modis conantur, ipſi nullam ſalutis ac redemptionis ſpem habent.

habentes. Sed boni in secundis pariter & adversis rebus, hic sublevando quod onerosum, & ibi quod noxium est subindè removendo, pericula cum animabus tum corporibus nostris impendentia innumera nunquam non arcere student, quippe demandatas sibi à DEO excubias fideliter agentes, semper & ubiq; vigiles. Tàm evidens igitur cum sit tamq; hostilis pugna inter ea quæ à Diabolo & ea quæ à sanctis Spiritibus proficiscuntur, tantû abest, ut faventes sibi habeat beatos Angelos, deq; custodiâ vel ministerio eorum certus esse possit, ut potius & illos omnes & ipsum immensæ potentia DEUM inimicos sibi metuere debeat, quisquis expleverit Diaboli desideria, hoc est secundum carnem, vel naturam quam veneno suo serpens antiquus, orbis totius seductor infecit, sciens volensq; vixerit, nec vivere desierit. Quid enim favoris, præsidii subsidiiq; sperabit mens DEO diffidens, ab iis qui toti à DEO pendent, quid lingua blasphema à gloriæ divinæ præconibus, quid invidus à beneficis, quid ab humilitate superbia, à castis immunditia, quid iracundia à mansuetudine, quid inobedientia, quid impudentia ab illis, qui iussa DEI promptissimè expediunt, & prætereâ ordinationum divinarum observantissimi æstimatores, quò minus illæ labefactentur, omni studio ca-

vent? Abrahamum visitabant Angeli, sed hospitalitatis exercendæ, & fidei per charitatem demonstrandæ studiosum. Eripuerunt exitio Sodomitico Lotum, animam illam justam, & lascivâ nefariorum conversatione sceleratisq; illorum factis visis atq; auditis excruciatam ac fatigatam. Obviam venerunt turmatim Jacobo, homini non profano sed integro, non in suis ipsius meritis sed in solâ vocationis divinæ gratiâ recumbenti, nec varias sustinere tribulationes recusanti. Adest Angelus Domini trigæ virorum versantium in fornace Babylonicâ, sed qui idolum Regis adorare, non attentâ majestate regiâ, & præeuntium summorum juxtâ ac imorum multitudine, nec non supplicii gravitate susq; deq; habitâ, animo quo erant præsentis atq; constanti renuentes, mandatum potestatis terrenæ, utut sublimioris, mandato invisibilis DEI postposuerunt. Ora favorum & famelicorum Leonum obstruit misus à DEO Angelus, sed Danielis causâ, ejus nimirum, quem movere, ut desisteret à precibus ad verum DEUM fundendis, nec autoritas magni Regis, nec oblata felicitas, nec pœnæ metus potuit. Angelus ex carcere educit Petrum, at confesorem, nominis Christi intrepidum. Deportant Angeli in sinum Abrahami animam Lazari, illius
nempe

nempè qui auxilium à mundo negatum in
DEO quæsivit. Castra metatur Angelus JE-
HOVAH, circà timentes eum. Ita Ange-
lorum præsentia, quæ ministerio & custodiâ
absolvitur, DEI gratiam præsupponit. Hâc ne-
gatâ, nemo de tutelâ cœlesti, quam & per Ange-
los DEUS præstare constituit, certus esse potest,
Id ergò ante omnia, Cives Academici, agendum,
ut quisq; sibi DEUM habeat propitium. In
humanis usu venit, ut quò se Principis inclinat
clementia, eò & favor inclinet aulicorum o-
mnium, quantumvis ut plurimum assentatoriè.
Sic DEO propitio, non potest non universa cœ-
lestium hierarchia ad eum, cui benè vult DEUS,
fese demittere, sed affectu planè sincero omnisq;
fuci experte. Mentiuntur verò divinæ gratiæ
communionem, quotquot virtutibus vitia,
præferunt, suis ipsorum indulgentes concu-
piscentiis, seq; adeò principi tenebrarum,
quo superiores esse poterant numero so bea-
torum Angelorum præsidio stipati, velut abje-
ctissimæ servitutis mancipia subjiciunt. Tan-
tum juris in hominem habet Cacodæmon, quan-
tum ei concesserit homo ipse. Non est, inquit
Ambrosius, quod cuiquam nostram adscriba-
mus ærumnam, nisi voluntati. Voluntarium
sibi militem eligit Christus, voluntarium servum
sibi

sibi Diabolus auctonatur. Neminem iugo ser-
vitudinis adstrictum possidet, nisi se ei prius pec-
catorum ære vendiderit. Faxit verò Beni-
gnissimus DEUS, ut liberati à potestate tene-
brarum, ita deinceps fruamur partâ per sangui-
nem Christi pace spirituali, reducente ad unum,
caput omnia tam ea quæ in cœlis quàm quæ in
terrâ sunt, ne & gratia DEI, & quæ eam comita-
tur Angelorum Sanctorum custodia in præsentî
seculo, eorumq; consortium lætissimum
in futuro quenquam nostrum
destituât!

generationis nostræ. In quò, qui
ligioso gaudio, à pio júbilo te
Quare, O Cives ACADEMIÆ
lis honoratissimi; (ut vos cum
quar) gaudcamus, lætemur &
quippè Salvator noster natus est.
locum esse tristitia, ubi natalis est
in Domino dilectissimi, & Spiritu
lætemur; quia illuxit dies redem
reparationis antiquæ, felicitatis
te & Vos Adolescentes florenti
in Domino DEO, sed non in D
in tantâ solennitate, perversam,
miscere hilaritatem; Sacris inpr
nibus vacate; Tempa & Conci
nas & tabernas, impiissimorum
bula visitare; VERBO DEI, no
sed & animum præbere; Cavete
jus festi quietem, petulantissimis
scurrilibus discursationibus, bel
bus turbetis. Abstinet, monec
ter, ab omnibus illis actionibus,
dinem hunc honestissimum lit
maculare, DEOq; & hominibus
re possunt. Potius, sobriâ & de
tis ac compositis, ad præscriptun
ribus, fideiq; cultu, DEI favore

